

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

De perfectione huius actus. 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

44 QVÆST. CXXIV. ART. III.
eius, qui est aggredi. Et quia patientia deferuit fortitudini ex parte actus principalis, qui est sustinere: inde est quod concomitanter in martyribus patientia commendatur.

ARTIC. III.

631 *ius. 9. 184*
a. 5. ad 3
Vtrum martirium sit actus maxima perfectionis?
AD tertium sic proceditur. Videtur, quod martirium non sit actus maximæ perfectionis. Illud enim ad perfectionem videtur pertinere, quod cadit sub consilio, non sub præcepto, quia scilicet non est de necessitate salutis. Sed martirium videtur esse de necessitate salutis. Dicit enim Apostolus ad Rom. 10. Corde creditur ad iustitiam, ore autem confessio fit ad salutem. Et 1. Ioann. 3. dicitur, quod nos debemus pro fratribus animas nostras ponere. Ergo martirium non pertinet ad perfectionem.

¶ 2. Præterea, Ad maiorem perfectionem videtur pertinere, quod aliquis det Deo animam, quod fit per obedientiam; quàm quod Deo det proprium corpus, quod fit per martirium. Vnde Gregor. * dicit ultim Moral. quod obedientia cunctis vicinis præferatur. Ergo martiriū non est actus maximæ perfectionis.

¶ 3. Præterea, Melius esse videtur alijs prodesse, quàm seipsum in bono conseruare: quia bonum gentis melius est quàm bonum vnus hominis, secundum Philos. in * 1. Ethic. Sed ille qui martirium sustinet, sibi soli prodest: ille autem qui docet, proficit multis. Ergo actus docendi & gubernandi subditos est perfectior, quàm actus martirij.

¶ 4. SED contra est, quod Augustinus * in lib. de sancta virginitate, præfert martirium virginitati, quæ ad perfectionem pertinet. Ergo martirium maximè ad perfectionem pertinere videtur.

RESPONDEO dicendum, quod de aliquo actu virtutis loqui possumus dupliciter. Vno modo secundum speciem ipsius actus, prout comparatur ad virtutem proximè elicientem ipsum: & sic non potest esse quod martirium quod consistit in debita tolerantia, mer-

mortis, sit perfectissimus inter virtutis actus: quia tolerare mortem non est laudabile secundum se, sed solum secundum quod ordinatur ad aliquod bonum, quod consistit in actu virtutis: puta ad fidem, & ad dilectionem Dei. Unde ille actus virtutis, cum sit finis, melior est. Alio modo potest considerari actus virtutis, secundum quod comparatur ad primum motum, quod est amor charitatis. Et ex hac parte precipue aliquis actus habet quod ad perfectionem vite pertinet: quia ut Apostolus dicit ad Coloss. 3. Charitas est vinculum perfectionis. Martyrium autem inter omnes actus virtuosos maxime demonstrat perfectionem charitatis: quia tanto magis ostenditur aliquis aliquam rem amare, quanto pro ea rem magis amatam contemnit, & rem magis odiosam eligit pati. Manifestum est autem quod inter omnia alia bona presentis vite maxime amat homo ipsam vitam, & e contrario, maxime odit ipsam mortem; & precipue cum doloribus corporalium tormentorum, quorum metu etiam bruta animalia a maximis voluptatibus abstrahuntur: ut Augustinus * dicit in lib. 8. quast. Et secundum hoc patet, quod martyrium inter ceteros actus humanos est perfectius secundum suum genus, quasi maximae charitatis signum, secundum illud Ioan. 15. Maiorem charitatem nemo habet, quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

l. 83. q. 9.
36. inter
prin. &
med. t. 4.

Ad primum ergo dicendum, quod nullus est actus perfectionis sub consilio cadens, qui in aliquo euentu non cadat sub precepto, quasi de necessitate salutis existens: sicut Augustinus * dicit in libro de adulterinis coniugijs, quod aliquis incidit in necessitatem continentiae seruandae propter absentiam vel infirmitatem vxoris. Et ideo non est contra perfectionem martyrij, si in aliquo casu fit de necessitate salutis. Est enim aliquis casus in quo martyrium perferre non est de necessitate salutis: puta, cum ex zelo fidei & charitate fraterna multotiens leguntur sancti martyres sponte se obtulisse martyrio. Illa autem

l. 13. t. 6.

46 QVÆST. CXXIV. ART. IV.
autem præcepta sunt intelligenda secundum præpara-
tionem animi.

Ad secundum dicendum, quod martyrium comple-
ditur id quod summum in obedientia esse potest, ut
scilicet aliquis sit obediens usque ad mortem: sicut le-
gitur de Christo ad Philip. 2. quod factus est obediens
usque ad mortem. Unde patet quod martyrium secun-
dum se est perfectius, quam obedientia absolute dicta.

Ad tertium dicendum, quod ratio illa procedit
de martyrio secundum propriam speciem actus, ex
qua non habet excellentiam inter omnes actus virtu-
tum, sicut nec fortitudo est excellentior inter om-
nes virtutes.

ARTIC. I V.

632

Vtrum mors sit de ratione martyrij?

4. dis. 49.

q. 5. ar. 3.

q. 2.

* inter

med. et fi.

incipit:

Cogitis

me o Pass

la. t. 2.

† Gre Ho.

3 i Iuan.

in fine.

AD quartum sic proceditur. Videtur, quod mors
non sit de ratione martyrij. Dicit enim Hier. *
in sermone de assumptione, Rectè dixerim quod Dei
genitrix virgo & martyr fuit, quamvis in pace vitam
finiuerit. Et Greg. † dicit, Quamvis occasio persecutio-
nis desit, habet tamen & pax nostra martyrium suum:
quia etsi carnis colla ferro non subiicimus, spiritali
tamen gladio carnalia in desideria mente trucidamus.
Ergo absque passione mortis potest esse mar-
tyrium.

¶ 2 Præterea, Pro integritate carnis seruanda ali-
quæ mulieres leguntur laudabiliter contempisse vi-
tam suam: & ita videtur quod corporalis integritas ca-
stitatis præferatur vitæ corporali. Sed quandoque ip-
sa integritas carnis auferitur, aut auferri intetatur, pro
confessione fidei Christianæ, ut patet de Agnete & Lu-
cia. Ergo videtur, quod martyrium magis debeat dici,
si aliqua mulier pro fide Christi integritatem car-
nis perdat, quam si etiam perderet corporalem vi-
tam. Unde & Lucia dixit, Si me inuitam feceris vio-
lari, castitas mihi duplicabitur ad coronam.

¶ 3 Præterea, Martyrium est fortitudinis actus. Ad
fortitudinem autem pertinet non solum mortem non
for-